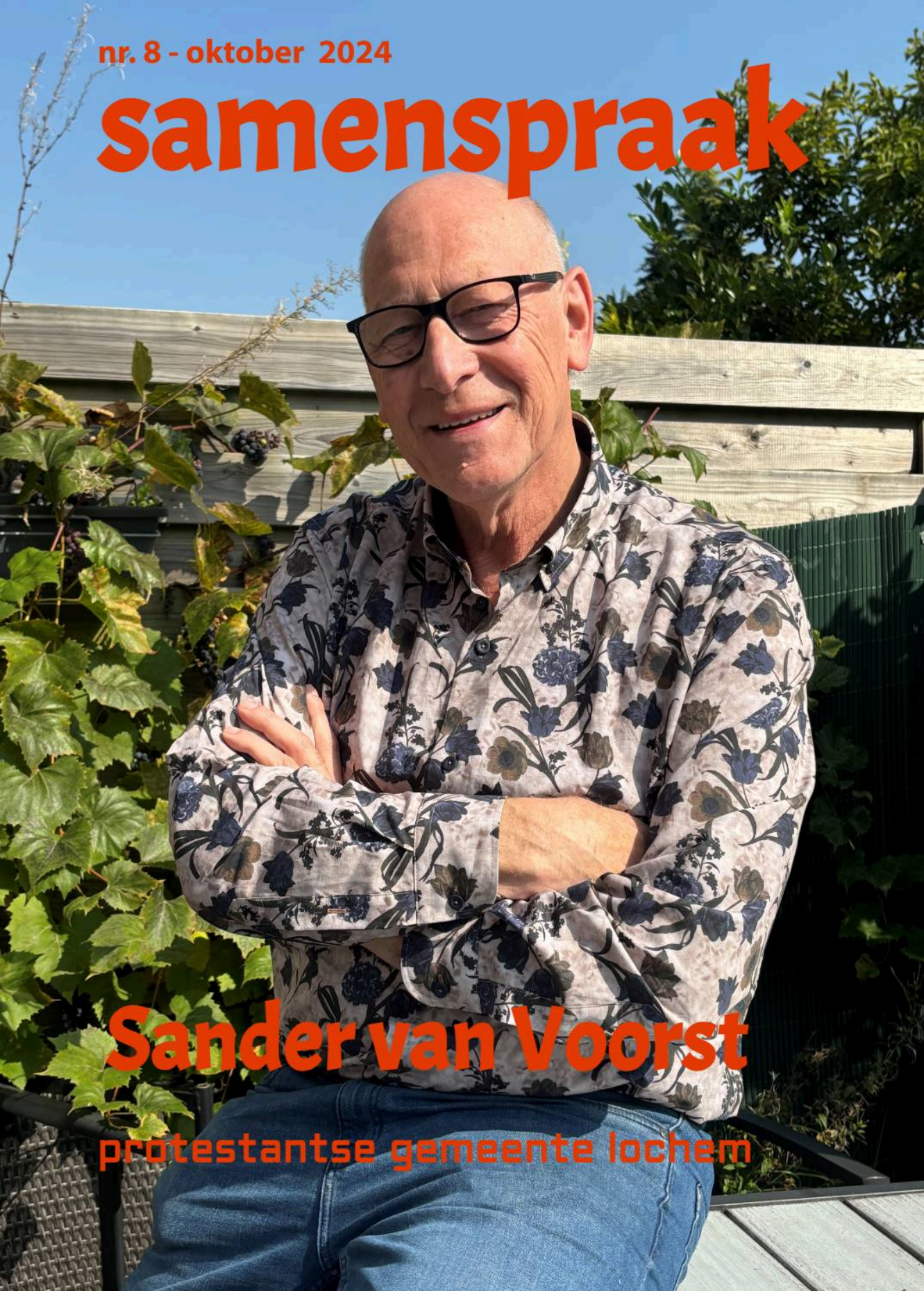

nr. 8 - oktober 2024

samenspraak

A man with glasses and a floral shirt is sitting outdoors with his arms crossed. He is smiling and looking towards the camera. The background shows a wooden fence and green foliage.

Sander van Voorst
protestantse gemeente lochem

'De levende mens is de glorie van God'

Irenaeus van Lyon

Dit jaar zullen we voor het eerst de overledenen van het afgelopen jaar gedenken rond 1 november: Allerheiligen. Langzaam is in de samenleving steeds meer het gebruik gegroeid om de gestorvenen rond die datum te gedenken. Daarmee sluit de maatschappij aan bij de Katholieke traditie van de kerk van alle eeuwen. Toch mooi, dat in een tijd van secularisatie en ontkerkelijking zomaar een kerkelijk gebruik binnen sluipt en op allerlei begraafplaatsen lichtjes gebrand worden en we onze overledenen gedenken. De gedachte van 1 november is ook mooi. Dat is het feest van Allerheiligen. Als ik dat noem moet ik iets uitleggen. In onze taal heeft heilig de betekenis gekregen van 'superbijzonder'. Een heilige is dan een soort supergelovige. Dat is niet waar. Heiligen is in de Bijbel gewoon een aanduiding voor de gelovigen. Als de geloofsbelijdenis het heeft over de gemeenschap der heiligen, is dat de gemeenschap van de gelovigen. Bij het feest van Allerheiligen gaat het om de gelovigen die ons zijn voorgegaan. Onze geliefden, onze ouders en grootouders. Je gedenkt rond 1 november al die mensen van wie je hebt gehouden. Juist ook als het geen supermensen waren.

Daarom heb ik ook een oude maar beroemde uitspraak van de kerkvader Irenaeus boven dit stukje gezet. De levende, geschapen mens is de glorie van de Eeuwige. In het latijn klinkt het zoveel mooier, dus ik geef u dat toch maar, want met een beetje taalgevoel snapt u het: Homo vivens, gloria Dei. De levende mens is de roem, de eer van God. Eenvoudig gezegd: God houdt van ons, Hij heeft ons immers geschapen. En waar het nu met Allerheiligen om gaat? Dat die levende mens niet ophoudt te leven in Gods nabijheid. Wij sterven wel, met alle verdriet voor onze geliefden, maar het leven van God heeft eeuwigheidswaarde. Dat heeft God in Christus laten zien. Geloven is altijd ook Paasgeloof. Irenaeus leefde in de 2e eeuw, een eeuw waarin christenen vervolgd werden. Zijn stad Lyon kende zelfs een van de ergste christenvervolgingen. Irenaeus heeft dat meegemaakt. En toch tintelt en straalt zijn werk van een vast vertrouwen in Gods scheppende kracht. Hij heeft het leven gegeven, Hij zal het blijven geven. Daarom zijn we dankbaar voor dat prachtige leven hier op aarde en geloven we dat niet de dood en niet het geweld zullen overwinnen, maar uiteindelijk de levende mens als de glorie van God.

Op zondag 27 oktober gedenken we onze geliefden.

Zij leven, ook al zijn ze gestorven. God stelt een eer in de levende mens.

Paul Wansink

2 Meditatie

4 Gesprek met Gerthe Lamers

7 Van de predikant

8 Sander van Voorst

11 Preek van ds. H.J. Huyser

14 Jaarthema: Vieren

16 Kerkdiensten

17 Pastoraat

18 Een zonnige startzondag

21 Levende namen

22 Ester: de afterparty

24 Herinneringen aan ds. Nimda Schelhaas

25 Uit de kerkenraad

26 Diaconie

27 Beheer

28 Taizé-viering

29 Berichten

30 Colofon

31 Leesrooster

32 Gedicht

Een interview met Gerthe Lamers: voormalig cultuurmakelaar van de Gemeente Lochem. Zij studeerde aan de Pedagogische Academie en studeerde Filosofie, Theologie en Religiestudies.

Dat zijn nogal verschillende richtingen?

Op het eerste gezicht misschien wel, echter er zijn ook veel raakvlakken. Dat heb ik door de jaren heen wel ontdekt.

Na mijn pedagogische opleiding ben ik Filosofie gaan studeren in Groningen. Na drie jaar studie bleek dat dit toch niet echt bij mij paste. Het was voor mij te theoretisch, te weinig verbonden met aspecten die in de maatschappij spelen. Ik miste de praktische toepassing ervan. Met mijn diploma pedagogiek kon ik aan de slag op de Vrije School.

Het was geweldig voor mij, de omgang met de lesstof. Natuurlijk de gewone vakken met daarnaast veel aandacht voor zang, muziek, toneel, schilderen, tekenen en handwerken. Elk jaargetijde stond er een passende seizoenstafel in de klas. In de herfst de gekleurde bladeren e.d., in december de adventstafel en de kerststal, enz. Er werden veel verhalen verteld naar gelang de leeftijd van de kinderen: van sprookjes, fabels en legenden tot bijbelse verhalen uit het Oude Testament.

Intussen was mijn man Martin in Lochem begonnen met een huisartsenpraktijk. Daar droeg ik ook mijn steentje aan bij, met administratie en als telefoniste. Mijn besluit was om te stoppen als juf. Ook waren de kinderen inmiddels geboren.

Eind jaren negentig heb ik met een aantal dames uit Lochem de HBO-opleiding Theologie gedaan met de richting van pastoraal werker en docent godsdienst. Ik vond het boeiend om mij te verdiepen in de diepere waarden van het leven. Die opleiding heeft mij veel rijkdom gegeven, zeker op het gebied van cultuur en zingeving.

Over cultuur en zingeving

In 1994 was ik betrokken bij de opzet van het Cultureel Café in de Schouwburg. De gedachte van die opzet was om mensen met elkaar in aanraking te laten komen, samen napraten over een lezing die bijvoorbeeld ging over cultuur, theologie, muziek, enz.

Er was een kort officieel programma (lezing of voorstelling) met daarna discussie en live muziek.

Het werd al snel een echte ontmoetingsplek met bezoekersaantallen van 80-140 mensen. De onderwerpen waren zo divers, omdat iedereen uit het grote bestuur onderwerpen mocht aandragen. De keuze werd bepaald met 'de meeste stemmen gelden'.

Het was echt een maatschappelijk gebeuren. Later gingen andere organisaties ook bijeenkomsten houden en dat is natuurlijk alleen maar goed.

In 2007 volgde ik de studie Religiestudies aan de Universiteit van Amsterdam en haalde een masterdiploma.

Een boeiende opleiding. Ik was toen zo'n 53 jaar en het viel mij op dat mijn medestudenten, vooral dertigers, heel anders dachten dan mensen van mijn leeftijd. Ook kwam ik tot de conclusie dat die jongere generatie zo weinig van de kerk en de bijbel wist. Veel aandacht was er wel voor moderne rituelen, denk aan rituelen bij een overlijden, geboorte, huwelijk, maar ook aan verhuizing of een stukgelopen relatie.

Zo zijn er zoveel bijzondere momenten in het leven om bij stil te staan. Een ritueel kan daarbij helpen.

Natuurlijk is de kerk rijk aan rituelen. Dat heeft altijd veel betekend voor mensen. Maar er komen steeds minder mensen in de kerk, daardoor krijgt men ook minder mee van die rituelen. Dat ervaar ik als een verarming in de samenleving.

Voor wie nooit in een kerk is geweest bij een kerkdienst is het onbegrijpelijk wat daar gebeurt. Je moet er van jongs af aan mee in aanraking komen. Om die onbekendheid te doorbreken is het belangrijk om de kerk ook open te stellen voor andere soorten van bijeenkomsten, zoals bijvoorbeeld meditaties en concerten.

Voor mij is de Mattheüs Passion ook een soort ritueel: de overgang van de winter naar het voorjaar. Een ritueel kan voor iedereen weer iets anders betekenen.

Een advertentie van de gemeente Lochem maakte dat ik in 2010 cultuurmakelaar werd. Er bleek behoefte te zijn aan verbinding tussen de kernen in de gemeente op het gebied van kunst en cultuur. Na de fusie van Gorssel en Lochem bleek dat erg lastig te zijn. Ik heb er plezier in om mensen te verbinden, te ontmoeten. Ook om te zien wat een ieder doet.

Jij bent ook betrokken bij de Gudulakerk?

Zeker. Zo'n mooie kerk moet optimaal worden benut voor concerten e.d.

Zo is er 3 november weer het jaarlijkse Requiemconcert met Capella Amsterdam onder leiding van Daniel Reuss. Dat is al sinds 2005. De bezoekers komen van heinde en verre, sommigen komen vaak in de kerk, anderen speciaal voor dit concert. Dat is ook het mooie dat op bepaalde momenten in het jaar de kerk het middelpunt van velen is. Dat Requiemconcert is voor mij extra bijzonder. In 2002 was ik betrokken bij het Requiem van Mozart in Zutphen. Daar waren bezoekers uit Antwerpen waar ik mee aan de praat kwam. Zij vertelden mij dat bij de afscheidsdienst van vader muziek van Mozart was gespeeld. Nu wilden ze als familie wel eens samen een concert bezoeken met die muziek. Zutphen was de enige plaats waar die mogelijkheid was. Het was voor mij bijzonder om dat verhaal te horen.

Die gedachte liet mij niet los en heb het met Ger van Poppel besproken om dat ook in Lochem te organiseren rond Allerzielen op 2 november. Hij was gelijk enthousiast, ook werden ds. Ko Brevet en later de directeur van de Schouwburg erbij betrokken en zo kwam het in een stroomversnelling. We hebben er meerdere mensen bij betrokken, zogezegd van binnen en buiten de kerk. Sins 2005 vindt het jaarlijks plaats op de eerste zondag na Allerzielen.

Zo hebben we nu ook met Kerst het Weihnachtsoratorium en met Pasen de Mattheüs Passion. Vaste momenten in het jaar om bij elkaar te komen en te genieten van muziek.

Ook binnenkort weer 'Levende Namen'?

De 'Levende Namen' waarbij overledenen worden herdacht op de Nieuwe Begraafplaats. We hebben het ooit opgezet samen met twee andere dames die een geliefd persoon hadden verloren. Het is een zoeken naar eigentijdse vormen van verwerking d.m.v. weer nieuwe/andere rituelen met gedichten, kaarsen, zang of stilte.

Bij veel mensen zie ik geestelijke armoede: hoe verwerk je een gemis, hoe geef je het een invulling of plaats.

Er komt veel bij kijken om het te organiseren, maar het geeft veel voldoening, bij ons en bij de bezoekers.

Op 4 mei is de Nationale Dodenherdenking waarbij alle oorlogsslachtoffers worden herdacht en mede de mensen die op vredesmissie om het leven zijn gekomen. Dat moeten we in ere houden met de daarbij behorende rituelen en gebruiken.

Maar het is zeker belangrijk om op andere momenten onze eigen overleden geliefden gezamenlijk te herdenken. Vanuit de kerken gebeurt dat rond Allerzielen op 2 november. Daarom organiseren we ook altijd 'Levende Namen' rond die tijd. Om hun namen 'levend' te houden. Dit jaar op zondag 27 oktober (zie ook blz. 21).

Heb je een rode draad in je leven?

Ja, dat is: leven vanuit compassie, geïnspireerd door het zogenaamde 'Handvest voor Compassie' geschreven door Karen Armstrong.

Hierin staat de gouden regel: behandel een ander zoals je zelf ook behandeld wilt worden. Klinkt simpel, maar dat is het niet. Het zijn woorden die tot de kern van alle religies behoren.

Van de predikant

De startzondag ligt achter ons. Op een prachtige zondag waren we te gast op de boerderij van Jan van Voorst. Mooi dat er een gelegenheidsband was en een koortje. Dat het niet allemaal vlekkeloos ging kon de pret niet drukken. We maakten een start met het jaarthema rond 'vieren'. Goed te zien hoe er intens gesproken werd over vragen rond 'bidden' en (kerk)muziek. De andere thema's volgen nog.

Op zondagmorgen 20 oktober vervolgen we het jaarthema als we het gebed centraal stellen. Naast het jaarthema zijn allerlei andere activiteiten weer van start gegaan. Als predikant merk je dat aan een wat vollere agenda. Toch ben ik blij met wat er in Lochem gebeurt: een preek-voorbereidingsgroep, een kring rond Heschel en de profeten, een jongerengroep, zelfs voorzichtig een groepje twintigers, middagen voor senioren, vesperdiensten en muziek. Gewoon te veel om alles te noemen. Echt mooi. Ook dit jaar zetten we vanuit de kerkenraad in op contacten met jongvolwassenen en jonge ouders. Op zondagmiddag 20 oktober hopen we een aantal jonge ouders te ontmoeten in de kerk.

Zelf voel ik me inmiddels aardig thuis in Lochem (en Zwiep natuurlijk). Ik hoop dat u na de vacaturetijd die toch wel even geduurd had, weer het gevoel hebt dat er vanuit kerkenraad en predikant weer visie ontwikkeld wordt op onze gemeente. Uiteraard is dat in deze roerige tijden niet altijd gemakkelijk, maar zelf voel ik me in elk geval gedragen door u als gemeente. Vol vertrouwen gaan we een nieuwe herfst en winter in. Ik hoop dat u niet aarzelt mij te benaderen met vragen of opmerkingen.

Hartelijke groet,
Paul Wansink

Sander van Voorst

We kennen Sander van vele terreinen, o.a. musical, toneel, artistiek leider, te veel om op te noemen. Tijd voor een nader gesprek.

Sander: Mijn wieg stond op de 'Boekhorst', daar groeide ik op met mijn broer en zus. Na de lagere school was er de keuze van een vervolgopleiding, hoewel: keuze is eigenlijk een groot woord. Ik kon kiezen tussen Mulo en Technische School en dat werd het laatste. Niet dat mijn werk die richting op ging, maar ik heb er in mijn latere leven wel profijt van gehad. Bijvoorbeeld met het bouwen van de decors had ik technisch en ruimtelijk inzicht. Mijn eerste baan was bij de Elisabethbode. Het is dan 1968. Deze zaak was hier in Lochem gevestigd en had ook een huisdrukkerij. Het blad werd gedrukt in Deventer bij de Nederlandse Diepdruk Industrie. Mijn werk was de administratie, totdat mijn werkgever zei: 'jij bent op de afdeling Lay-out veel beter op je plek'. Dat had hij goed gezien. Jarenlang heb ik met veel plezier op de afdeling vormgeving gewerkt. Tot 2011, de zaak ging failliet en verhuisde naar Heerenveen. Toen kon ik mijn grote liefde volgen, het theater!

Al vanaf mijn achttiende was ik in het openluchttheater te vinden en ook bij de toneelverenigingen. Bij meerdere clubs had ik de regie bij de toneelstukken. Veertien jaar lang ben ik hier artistiek leider geweest bij de Openluchtspele. In het mooiste openluchttheater van Nederland hebben we prachtige producties neergezet.

Ook 'Winterwonderland' trekt veel publiek. Een veel gehoorde opmerking is: waarom spelen jullie dat niet meerdere dagen? Dat is een logische gedachte, maar moeilijker te realiseren. De vrijwilligers moeten dan wel paraat zijn en ook de veiligheidsdiensten. Iedere zaterdagmorgen zijn we met vijftien vrijwilligers aanwezig om onderhoud te plegen. Dit kan van alles zijn, grasmaaien, kleine klusjes, we hebben een hechte groep.

Er is een brede samenwerking, dit geldt ook voor de optredens en voorstellingen. Iedereen is even belangrijk, niet alleen de mensen die op het toneel in de picture staan.

Jaren geleden mocht ik ook meewerken aan de theatertoer van Jan Ottink, voor zijn show verzorgde ik de regie, decor en lichtontwerp. Dit is onder meer de basis geweest om de disciplines van het theaterwezen mij eigen te maken. Je hebt ook een stichting opgericht? De stichting 'Theater Adventure Lochem' is ontstaan om financiële stromen beter te kunnen beheersen. Aan elke productie hangt een kostenplaatje en zo blijft het inzichtelijk. Binnen de stichting heb ik samen met o.a. Jan Willem Drost de voorstelling 'Lunch met Lazarus' gemaakt. Met het koor 'Popcorn' aangevuld met projectleden en acteurs zongen en speelden we songs uit 'Jesus Christ Superstar'. Met Anke en Dick heb ik een theaterproductie gemaakt.

Graag bieden we acteurs de mogelijkheid om in kleine setting de rol van hun leven te spelen waarin de stichting de productie verzorgt. Met de musical 'Ester' hadden we maar liefst 800 bezoekers met prachtig weer. Dat was de avond ervoor en erna wel anders. Het was een erg mooi en dankbaar evenement.

En voor iedere speler is er een passende rol? Dat is de kunst van inzicht, je inleven in de persoon die je speelt, dan komen er soms bijzondere krachten los. Je inleven in het personage vergt een andere manier van denken. Maar als je dat kunt neerzetten is mijn missie geslaagd.

Wat brengt de toekomst?

Na mijn revalidatie wil ik de draad weer oppakken.

Je hebt zelfs een scenario voor een film in gedachten!

Dat suddert nog, ik zou het graag willen maar er hangt een enorme kostenpost aan vast. Het verhaal is goed maar of het ervan komt? Maar je moet dromen blijven houden.

In gedachten: Veel dingen overkomen je, je hoeft niet altijd een oordeel te hebben.

Loop eerst eens een tijdje mee, bij een acteur moet je soms blokkades weghalen en dan kun je heel anders naar de situatie kijken.

De weg is soms vol hobbels en als je die weet te nemen ligt alles open.

Mijn carrière heeft mij veel gebracht en daarbij heb ik heel veel mooie mensen ontmoet. Het is werk waar ik mijn creativiteit en energie in kwijt kan en daar geniet ik elke dag van.

Dat God je elke dag zal geven
De zon om warmte aan te boren,
Het maanlicht om je te bekoren,
Een engel die je in dit leven
zijn bescherming steeds zal geven.
Een lach steeds om je heen mag zweven,
je vrienden altijd naar je horen,
en als je bidt:
de hemel zal verhoren.

Dat God je elke dag zal geven
Wat werk voor je handen te doen,
dat je zakken gevuld zijn
met de nodige poen.
Dat zonnestralen door je venster
steeds naar binnen zweven,
dat als de donkere bui verdwijnt
een regenboog verschijnt.
Dat je vrienden voor het leven
altijd bereikbaar zijn,
en dat God in plaats van pijn
je vreugde in je hart zal geven.

Dat God je weg zal zegenen.
Dat de wind je rug zal omarmen,
Dat de zon je gezicht zal warmen.
Dat God je land zacht zal beregenen.
En als we elkaar weer ontmoeten op deze aard
Dat God je in Zijn hand heeft bewaard.

Vertaling/bewerking Irish Blessing

Een preek

door ds. H.J. Huyser, 10 september 1989

Onze Vader zeggen en doen

Deze maand [zie de datum bovenaan] beginnen we [in de Tuinkerkerk in Utrecht] met een nieuwe reeks van vieringen waarin we een ketting rijgen van de woorden van het Onze Vader. Elke maand een paar kleurige kralen. Misschien merken we al gaandeweg wel dat het edelstenen zijn. Elke keer tasten we het oppervlak van de woorden af, zoals ik dat van de week met behulp van de gevoelige handen van een blinde, van Lex Grandia, leerde bij de beeldhouwwerken in Kortenhoef. Hij leerde mij om met mijn handen te zien.

Juist de woorden van het Onze Vader, die zo ingeslepen zijn, en soms bijna versleten, kunnen ons alleen maar eigen worden als we weer gaan voelen, al tastenderwijs.

Maar het kan gaan, zoals het kinderliedje ons laat zingen: " 'k Zou zo graag een ketting rijgen, maar ik kan de draad niet krijgen."

Daarmee raken we aan een grote verlegenheid van heel wat mensen, want hoe kunnen we bidden? Ik zal het toch niet erg mis hebben als ik zeg: er is onder ons een grote verlegenheid met bidden gekomen.

Ik weet van die verlegenheid bij momenten in mijn eigen leven. Je bent de draad van vroeger kwijtgeraakt. Soms vraag je je pijnlijk af: Wat doe ik eigenlijk, waar is dat goed voor, dat praten in de ruimte? Je kunt beter gewoon wat gaan doen, dan je tijd met bidden te verdoen. Ik weet nog goed, als student in de theologie, waarbij je meer logica opdeed, dan bidden leerde.

Ik vond op een bepaald moment een oude kinderlijke rest in mij. Volwassen mensen moeten het zelf opknappen, – zeker als het om tentamens doen gaat – geen onzichtbare grote broer erbij roepen die het wel even opknapt. Zelf doen, punt uit.

Ik kreeg ook steeds meer moeite met een soort God, die onbewogen ver weg zou zitten en die ik weleens met mijn piepstemmetje om

aandacht zou vragen voor mijn miniprobleempjes. Hoe groter ik God dacht, hoe kleiner ik zelf werd en hoe onmogelijker mij bidden leek. Ik kon de draad niet meer rijgen. En dat deed pijn. Ik veronderstel dat meerderen hier dat gevoel kennen. Dat gevoel iets erg belangrijks, iets dierbaars echt kwijt geraakt te zijn, iets kostbaars van vroeger, uit je kinderjaren. En het komt misschien nooit meer terug.

Ik ben toen zelf achterin de rij gaan staan van de leerlingen van Jezus en ben opnieuw gaan vragen: 'O, leer mij arme dwaas, hoe ik bidden moet' (Guido Gezelle).

Als eerste kreeg ik het werkwoord bidden in handen om dat opnieuw te betasten. Wel werd ik in het begin erg gehinderd door oude vooroordelen die als diepe nerven over dat woord heen lagen: handen vouwen, oogjes dicht, eerbiedig zijn, stilte! 'Here, zegen deze spijze' en dan na het eten: 'Here, dank U'. Punt, amen en snel doorleven. Maar toen ik beter leerde voelen, werd het langzaam anders. Het werd warm, het werd intiem, het kwam naar me toe. Want bidden, gebed, betekent, zo leerde ik, – in de taal van Jezus: tefilla, hitpalleel –, jezelf beoordelen, over jezelf rechtspreken, bij jezelf te rade gaan, jezelf relativieren.

Als dat zo is, dan heb ik in mijn leven lang gebeden, al noemde ik het niet zo. Dan was het bijna net zoiets gewoons als in- en uitademen. Het gebed is er steeds in die momenten waarop je met jezelf in alle stilte in gesprek bent, zoekend, piekerend, vragend. In de binnenkamer waar Jezus van spreekt, volgens Mattheüs, of op een zekere plaats, zegt Lukas, op een berg, en berg hangt ook samen met verbergen, het verborgene.

Bidden is daar waar je zegt: Waar ben ik nu in mijn leven, ben ik wel op de goede weg? Of misschien ook wel: is dit nu alles, en ben ik werkelijk zoals de mensen zeggen, zoals ik overkom? En je gaat op zoek, kloppend, vragend naar meer houvast. Naar eeuwigheid, die de tijd doorstaat. Bidden als een woordeloos gesprek in jezelf, tussen hoop en vrees, waarin de film van je leven voor je langs gaat, je hoort de vogels, je ziet de bomen, allerlei gezichten passeren je, en je zoekt naar wat blijvend is, door geen dood bedreigd. Je luistert kritisch of je ook een andere stem hoort, het ruisen van de eeuwigheid, de stem van God die zegt: jij bent mijn kind.

De draad van het bidden oppakken, bleek vooral je een levenshouding eigen maken, van vragen, van zoeken, van kloppen. Een manier van omgaan met jezelf – overigens de meest milieuvriendelijke manier – je openstellen voor wat groter is dan jezelf alleen, het wonder, het geheim in alles diep verscholen. Zo leerde ik opnieuw te bidden. Gewoon alledaags, onderweg, bij mensen, open voor hun geheim – er moet meer zijn dan ik nu zie, onder het kijken naar het journaal en tijdens de gang langs Utrechtse wegen. Een bidden zonder ophouden. Een ononderbroken draad. En de eerste kraal die ik toen mocht rijgen aan die draad was meteen al heel verrassend, namelijk het woordje Onze. Ik moet bekennen dat dit aanvankelijk niet zo lekker klonk. Misschien moet je dan ook om te beginnen tegen dat 'Onze' van Onze Vader opbotsen.

Meer dan ooit doen mensen dat in onze tijd. Bang om zich te binden en ons te zeggen, te doen. Angst voor uniformen en uniformiteiten: wij van de onzeverpartij. Er zal altijd wel een spanning blijven tussen mijn vader en onze Vader. Maar misschien worden we ooit nog weer eens zo volwassen dat je dat niet meer tegen elkaar hoeft uit te spelen.

Laatst zei iemand uit de Nicolaïcommunititeit: Ik heb me nooit goed kunnen voorstellen dat een God die met plezier alleen al 40.000 soorten

snuitkevers bedacht heeft, en 21.000 soorten zeewier, op maar één uniforme manier genoemd en aanbeden zou willen worden. Snuitkevers hebben wel allemaal zes poten + een snuit (anders tellen ze niet mee) en zeewier hoort in de zee te blijven. Zo dienen wij te aanbidden in Geest en Waarheid, maar binnen de grote speelruimte van dat bestek is er een gigantische variatie mogelijk. Als de kerk een bedehuis voor alle volken moet zijn, dan mogen al die volken ook doen naar hun aard, zoals vogeltjes mogen zingen naar ze gebekt zijn. Het moet toch mogelijk zijn voluit ik te zeggen en tegelijkertijd je verbonden te weten met al die andere ik-zeggars, tot een wij-gemeenschap.

Dat kan vooral als je leert inzien dat bidden vooral ook te maken heeft met een leven in bescheidenheid. En je geleerd hebt jezelf te relativeren en dat wat je ziet niet als laatste te beschouwen. Wij weten ten diepste niet wat het beste is, wij kennen alleen een stukje. Onbescheiden, geborneerd is het te denken en te doen dat jouw religie, jouw weg tot God de enig ware is. Hoe zou je kunnen meten de maten van de binnenkamer van een ander, de hoogte van zijn berg? Hoe weten wij ooit van de manier waarop een ander geluk of leed beleeft? Wat weten we af van het geheim dat in alles miljoenvoudig te vinden is? Bescheidenheid kenmerkt de bidder.

Wij weten dat dit nu juist de grote opgave van onze wereld is. Luister maar naar de alarmerende berichten vanuit Rusland, waar jarenlang de eigenheid van landen en volken onderdrukt is, en nu geschreeuwd wordt om eindelijk jezelf te mogen zijn, waarbij dan weer andere minderheden dreigen onder de voet gelopen te worden. En wat een spanningen in de staat Israël, waar men uit meer dan 100 landen samen is gekomen om te leren Onze te zeggen.

Dus als ik de kraal Onze in handen voel, dan is het maar niet een gladde ronde knikker, maar ik voel iets van de werelddol in handen met miljarden varianten, hoogten en diepten, en toch alles uit Eén bron. Als ik Onze Vader zeg, dan wil ik, hoe aangevochten ook, vasthouden dat we uiteindelijk één oorsprong hebben. Als ik bid, zoek en vraag, klop ik op de harde korst van mijn leven, en dan zie ik soms allerlei gezichten, een stoet van gelovigen:

van Abraham en Mozes, van Elia en Jezus, die als niemand zo duidelijk 'Ik ben' gezegd heeft, diep in zichzelf biddend, die zich verbonden wist met God, zijn unieke roeping, en die tegelijkertijd 'onze' zei en daaraan betekenis gaf door het woord in verbondenheid voor te leven. Zou dat dan niet precies het zijn waar het in bidden om gaat?

Lang heb ik gezocht of ik ook een plaatje kon vinden dat tot uitdrukking bracht wat het wil zeggen om ONZE Vader te bidden. En ik vond dat plaatje dat voorop [de liturgie] staat, met die handen, allerlei handen, grote en kleine net daartussenin, die vele diverse draden. Samen vormen ze een netwerk.

Zou dat niet precies zijn waar het in het bidden om gaat? Ragfijne draden ontdekken, met radargevoeligheid en dan die levenslijnen oppakken en tot de ontdekking komen dat je met allerlei draden aan elkaar verbonden wilt zijn, met mensen van vroeger en mensen die nu leven. Zouden we zo niet samen de levenslijnen vormen die zijn geschreven in de palm van Gods hand?

*'k Zou zo graag een ketting rijgen
maar ik kan de draad niet krijgen
schrijf mij in Uw eigen hand
levenslijnen als een band
van vertrouwen, Onze Vader
zie mij aan, als ik tot U nader.*

Wie zo bidt
in alle bescheidenheid
met alle onbeschaamde klem
zal zeker open gedaan worden.

Jaarthema: Vieren

Tijdens de startzondag op 15 september hebben we een begin gemaakt met het jaarthema: Vieren. Komend seizoen staan we als gemeente stil bij vier onderdelen: bidden, het Woord, liederen en muziek, sacramenten en rituelen. De geloofsbeleving van ons als gemeenteleden is telkens het vertrekpunt. Een belangrijk doel is dat we geloof, opvattingen en ervaringen met elkaar delen. Maar we willen ook nagaan in hoeverre er wensen liggen om de vieringen in onze veelkleurige gemeente te versterken. Bij ieder onderdeel starten we met een zondagse viering. In deze kerkdienst zal ruim aandacht zijn voor het onderwerp. In oktober 2024 is dit: bidden. In de week daarna zijn er twee gemeentebijeenkomsten om verder te praten. Van iedere themaweek wordt in *Samenspraak* verslag gedaan.

Komend onderdeel is dus:

Bidden

De rol van bidden in huis en kerk.
Wat betekent bidden voor ons persoonlijk en als gemeente? Welke mogelijkheden zijn er voor verdieping en verbreding?

Bijeenkomsten over bidden als onderdeel van het jaarthema Vieren zijn:

Zondag 20 oktober, 10.00 uur Witte Kerk

Kerkdienst waarbij bidden centraal staat. Jongeren worden hierbij ook betrokken.

Dinsdag 22 oktober, 19.30-21.00 uur Witte Kerk

Gemeentebijeenkomst.

We gaan met elkaar in gesprek en ronden deze bijeenkomst af met een nachtgebed.

Woensdag 23 oktober, 10.30-12.00 uur Witte Kerk

Gemeentebijeenkomst.

We gaan met elkaar in gesprek en ronden deze bijeenkomst af met een middagebed.

Voor alle bijeenkomsten is de autopool beschikbaar (autopool@pglochem.nl).

Uit het Nieuwe Testament, het boek Lucas

Simeon en Anna

Zeg je Simeon, dan zeg je ook Anna. Zo worden zij in één keer samen genoemd. Dit zijn trouwe tempelgangers. Je kunt wel zeggen: ze horen bij elkaar.

We weten niet veel van Simeon, een man in Jeruzalem. Van Anna wat meer. Zij is profetes. Anna is de dochter van Fanuel uit de stam Aser. Anna betekent: genade, liefelijk. Zij is zeven jaar getrouwd geweest, toen overleed haar man. Ze is alleen gebleven. Hoogbejaard: 103 jaar oud, 84 jaar alleen. 84 is een aanduidingsgetal. Zeven voor volheid, twaalf voor de stammen, 7×12 .

Tijdens het verblijf in de tempel komen Jozef, Maria en het kind om een reinigingsoffer te brengen. Nu krijgen ze de gelegenheid om Jezus in hun armen te nemen. Wat een geweldig moment moet dit geweest zijn!

Anna komt dagelijks in de tempel om te bidden en Gods lof te prijzen. Wanneer 's morgens de poorten opengaan, is zij de eerste die naar binnen gaat en als 's avonds na zonsondergang de poorten dichtgaan, is zij de laatste die met tegenzin de tempel verlaat. De tempelwachters geven haar nog weleens een waarschuwing: "Kom moedertje, het is de hoogste tijd. Morgen komt er weer een dag." Zij verveelt zich nooit in de tempel. Dit is de ruimte waarin ze zich thuis voelt, gelukkig is. De mensen in Jeruzalem kennen haar als Anna de profetes. Wanneer zij begint te preken zijn haar eerste woorden: "Zo zegt de Here Here". Als er mensen zijn die Anna willen spreken, dan krijgen zij als antwoord: "Je moet in de tempel zijn".

Wil je ons op zondagmorgen spreken, dan is het antwoord: "Je moet in de Witte Kerk zijn".

De afbeelding is het schilderij Simeon en Anna loven de kleine Jezus van Arent de Gelder, ca. 1700. Het schilderij is te vinden in het Mauritshuis te Den Haag.

Kerkdiensten

Op deze bladzijden vindt u het overzicht van de kerkdiensten.

De diensten worden uitgezonden via internet: volg de link <https://kerkdienstgemist.nl>, of scan de QR-code onder aan deze bladzijde.

Eventuele wijzigingen worden vermeld in de zondagsbrief.

Zondag 13 oktober

10.00 uur Rooms-katholieke Kerk,
Oecumenische viering
Voorganger: ds. P. Wansink
19.00 uur Witte Kerk
Taizé-viering

Zondag 20 oktober

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. P. Wansink

Zondag 27 oktober

10.00 uur Gudulakerk
Voorganger: ds. P. Wansink

Zondag 3 november

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: ds. L. van Wijk, Oogstdienst

Zondag 10 november

10.00 uur Witte Kerk
Taizé-Ruimteviering

Zondag 17 november

10.00 uur Witte Kerk
Voorganger: de heer E. te Loo

Bij de diensten:

Zondag 13 oktober

Na de zomerperiode waarin we steeds in de Gudulakerk samenkomen, nu weer een oecumenische dienst in de Rooms-Katholieke kerk. De voorganger zou komen uit de kring van de Remonstranten, maar vanwege het naderende afscheid van ds. Wieringa ben ik 'invaller'. Mooi dat de verhoudingen zo zijn dat dit kan. Ik ben blij met de goede oecumenische contacten in Lochem. Door de wisseling zijn we iets later in de voorbereiding en hebben we dus nog niet echt een thema. Maar de evangelielezing uit Markus 10, 17-31 biedt heel veel stof: het beroemde maar o zo moeilijke verhaal van de 'rijke jongeling'. Hoe staat het met ons bezit?

Zondag 20 oktober

Deze zondag staat in de dienst het gebed centraal. Het eerste van de vier thema's die we in het kader van ons jaarthema 'vieren' met elkaar bespreken. In de dienst stellen we Mattheüs 6, 5-15 centraal. Jezus leert zijn leerlingen bidden: volgt de tekst van het Onze Vader, misschien wel de beroemdste tekst uit de Bijbel. Die tekst zet ons op het spoor van wat bidden is. Uiteraard is er in en rondom de dienst gelegenheid om te bidden, met elkaar en voor elkaar. We hopen van onze jongerengroep input te krijgen hoe zij bidden.

Zondag 27 oktober: Allerheiligen, eeuwigheidszondag

Vorig jaar hebben we besloten om het gedenken van 'onze' overledenen niet meer te doen vlak voor Advent, eind november, maar meer in de buurt van 1 november, Allerheiligen. In ons land en ook in Lochem is het herdenken van de gestorvenen steeds meer gaan plaatsvinden rond 1 november. Dat is het Katholieke gebruik, maar ook dat van de samenleving. Het is mooi daarbij aan te sluiten en niet als PG-Lochem wat apart te staan. Uiteraard worden de familieleden uitgenodigd en als alle jaren

branden we kaarsen in gedachtenis aan hen die ons lief zijn. We lezen in elk geval Marcus 10, 46-52. De kern van geloven is barmhartigheid. Zo gedenken we ook hen die ons voorgingen. Vanwege de ruimte is deze dienst, zoals elk jaar, in de Gudulakerk.

Zondag 3 november

Deze zondag valt kort na 1 november: Allerheiligen. Dat kleurt nog wel een beetje door in de teksten vandaag: Job 19:23-27 met daarin die oerkreet van Job "Ik weet: mijn Redder leeft" en "Ik zal Hem met eigen ogen zien". Dat klinkt geloviger dan het is. Job roept dit midden in zijn geloofscrisis, want eigenlijk is hij woedend op die God... In Marcus 12:18-27 vallen we in een heel ander gesprek: de Sadduceeën geloven zelf niet in een leven na de dood, en komen Jezus daarom een lekkere strikvraag voorleggen. "Een vrouw is zeven keer getrouwd geweest, van wie is ze nu de echtgenoot als ze opstaan uit de dood?". Tja, wat moeten we daar nou mee? Het interessante is dat we bij Jezus een drieluik zien: het eerste gesprek gaat over geld en belasting betalen (liever gezegd: ontduiken, favoriet onderwerp op verjaardagen), het tweede gaat over leven na de dood (= eigenlijk nog: jouw persoonlijke heil), en dan volgt er nog een derde over het belangrijkste gebod – en dan laat Jezus het woord Liefde vallen. Voel je de stijgende lijn al?

Zondag 10 november

Zie voor de toelichting bij deze dienst blz. 28.

Het pastoraat van de PG Lochem staat open voor wie bij ons aanklopt.

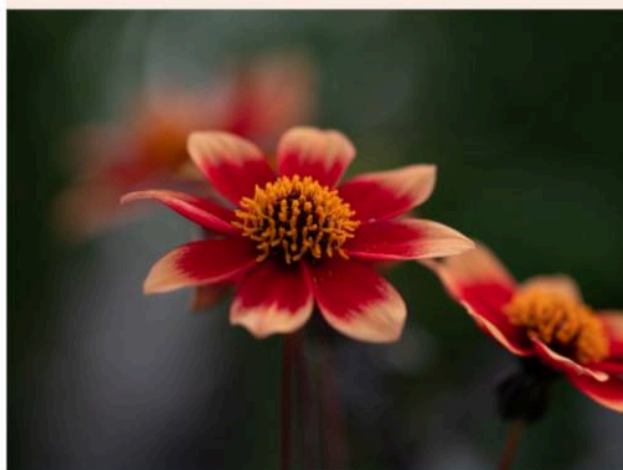
U kunt in contact komen met het pastorale team via email pastoraat@pglochem.nl
Bellen kan ook: voor dringende zaken met ds. Paul Wansink: 06 520 522 43; voor andere zaken met Amanda Jansen, coördinator bezoekwerk: 25 06 03 of 06 387 166 17.

Mocht het niet direct lukken hen te bereiken, spreek dan a.u.b. uw naam in op de voicemail. U wordt later teruggebeld.

Als u behoefte hebt aan pastoraal bezoek, of iemand kent die daar behoefte aan heeft (wel even navragen!), dan kunt u dit doorgeven via bovenstaand emailadres of telefonisch aan Amanda Jansen, coördinator bezoekwerk.

Bloemen

Via het e-mailadres bloemen@pglochem.nl kunt u namen doorgeven van gemeenteleden die in aanmerking komen voor de zondagse bloemen uit de kerk.

Een zonnige startzondag

De gemeenteleden van de PGL waren ook dit jaar, namelijk op 15 september, weer van harte welkom op de Boekhorst bij Jan van Voorst. Het was een stralende startbijeenkomst buiten met een ervaren begeleidingsband en een gelegenheidskoor. Zij brachten niet alleen gezangen, maar ook enkele opwekkingsliederen en zelfs popsongs (o.a. Let it be van The Beatles), meegezongen door de kerkleden.

Paul Wansink sprak over bezinning, het geheim dat we niet uit onszelf wisten, onze opdracht om God te loven en over het Koninkrijk van God dat zeker komt.

De kinderen waren in de nevendienst druk om iets moois ter herinnering aan deze dienst te maken.

Ze verrasten velen met mooi beschilderde bloempotjes met een mosterdzaadje (het Koninkrijk Gods begint heel klein en groeit enorm uit).

Toen kon iedereen genieten van de heerlijke zelfgebakken taarten en koek(en) bij een beker koffie of thee. Daarna kwamen vier enorme pannen tevoorschijn met home-made courgette-, pompoen-, kippen- en tomatensoep, geserveerd met stukken Turks brood en lekkere smeersels.

Als toetje: een heerlijke krentenbol, gesponsord door bakker Ten Broeke (totaal 80 stuks!).

Speciale dank aan Jan van Voorst, Els en Jan Breukelman, Marian de Hoop, de vele lieve keuken-prinsessen en alle andere actieve vrijwilligers voor alle goede zorgen!

Na deze geslaagde startdienst: "Au travail"! Nu samen aan het werk, o.a. in de diverse groepen, in het nieuwe kerkseizoen.

Volgend jaar weerkomm'n, toch?

Antoinette Oprel-van Riel

Tijdens de startzondag hebben we als gemeente stilgestaan bij het jaarthema Vieren. In de preek was aandacht voor de vier onderdelen, bidden, het Woord, liederen en muziek, sacramenten en rituelen. In groepjes is oriënterend met elkaar gesproken over een onderdeel aan de hand van enkele vragen. Opvallend was dat de meeste groepen het graag wilden hebben over muziek en liederen. Naast het gesprek over wat liederen met je als mens doen zijn er ook suggesties besproken.

Verder hebben verschillende groepen gesproken over bidden. Ook hier zijn ideeën en ervaringen gedeeld. In oktober 2024 geven we hier een vervolg aan, zie elders in dit nummer van *Samenspraak*. In het najaar 2024 komen bidden (oktober) en het Woord (november) in een themawEEK aan bod. In het voorjaar van 2025: liederen en muziek (januari/februari) en sacramenten en rituelen (maart/april). Het jaarthema wordt met Pinksteren afgesloten.

Zegert Vis

Jeugdkerk

Zondag 15 september was de startzondag buiten op de Boekhorst.

Ook de jeugdkerk ging weer van start. We startten met ons allen in de dienst, daarna zijn we naar een plekje in de mooie tuin gegaan. Even bijpraten over de vakantie, daarna hebben we gekeken hoe we in een goede flow komen in de jeugdkerk. Wat daarvoor nodig is. Welke activiteiten daaraan bijdragen. Wat ervoor zorgt dat die goede flow soms weg gaat. Hoe kunnen we met elkaar en het geloof dit seizoen weer tot een leuk en gezellig seizoen maken.

Natuurlijk is er ook nog ruimte voor meer jongeren. Dus ben jij tussen 12 en 16 jaar, kom dan gezellig een keer bij ons langs.

Groetjes van Roos Dieker en Anita Kolkman

Levende namen

De jaarlijkse herdenkingsbijeenkomst van Levende Namen Lochem vindt plaats op **zondag 27 oktober a.s. van 17.00 tot 20.00** uur op de Algemene Begraafplaats te Lochem. Hieronder enige informatie.

Die ene naam schrijven in zand, voor die ene naam een bloembolletje planten, die ene naam in een gedicht herkennen: drie voorbeelden van rituelen die belangstellenden kunnen doen op 27 oktober a.s. op de Nieuwe Begraafplaats in Lochem. Deze bijeenkomst vindt plaats tussen 17.00 uur en 20.00 uur. Iedereen is welkom om een dierbare overledene te gedenken.

Wandeling

Een wandeling is mogelijk over de begraafplaats, waar de route verlicht wordt door vele fakkels. Langs de route staan gedichten opgesteld. Op bijna net zo veel plaatsen kan iedereen een ritueel uitvoeren, waarbij de naam van een dierbare overledene centraal staat. In deze uren is de aanwezigheid van zoveel mensen met herinneringen een troost.

Gedichten

Net als voorgaande jaren staan ook dit jaar gedichten langs de route. Met telkens een andere beleving, een andere kijk op rouw en verlies. De gedichten blijven staan tot het eind van het jaar. Een dichteres draagt deze avond gedichten voor.

Rituelen

Met de rituelen wordt op deze route aandacht gegeven aan de betekenis van de naam van een overleden dierbare. Op deze spirituele wijze wordt de naam op een bordje geschreven bij een bloembolletje, wordt de naam gezongen door een zangeres, wordt de naam getekend in zand of op een kei. Er kan een wens "naar boven" geschreven worden: net als een wens "van boven" ontvangen. Kunstenaars en vrijwilligers begeleiden de rituelen.

Meer weten

Op de website van Levende Namen www.levendenaamen.nl kunt u alle informatie vinden. Deze gedachtenisbijeenkomst is gratis en voor iedereen vrij toegankelijk. Een vrijwillige bijdrage wordt op prijs gesteld. Daarvoor is aan het eind van de route de gelegenheid. Daar wordt gratis koffie en thee aangeboden.

Els Kroot-Nijenhof

Secretaris Levende Namen Lochem

Musical Ester: de afterparty

Zoals u zich hopelijk nog herinnert, is op 25 mei de musical Ester uitgevoerd in het Openluchttheater. Na de voorstelling gingen sommigen met familie/vrienden naar huis en anderen praatten ter plaatse na. Om als groep uitvoerenden ook nog te kunnen napraten is er toen bedacht daarvoor een aparte avond te organiseren. Die vond plaats op vrijdag 20 september, waarbij ongeveer 75 van de bijna 100 deelnemers aanwezig waren. Een paar mensen hadden taart en cake gemaakt. Op de grote tv-schermen werd een compilatie van de voorstelling getoond om de herinneringen weer even op te halen. Middels een quiz met tien ludieke vragen, bijvoorbeeld: wie was de ontwerper van het decor? werd de gezellige sfeer nog verder verhoogd. Bij het antwoord

moest een keus gemaakt worden uit: Picasso, Maas Architecten, Rembrandt van Rijn of Sander van Voorst.

Na de quiz werden drankjes geschonken met een wat versnaperingen erbij. In een toespraakje werd iedereen bedankt waarbij Sander van Voorst als initiator en regisseur extra in het spotlicht werd gezet. Het overgrote deel van de aanwezigen gaf aan bij een volgende uitvoering weer mee te willen doen. Kortom, het was een geslaagde reünie, die de opmaat is voor een volgend project in de toekomst.

Remco van Donk (of, zoals velen die avond zeiden: koning Ahasveros)

Herinneringen aan ds. Nimda Schelhaas

Beste mensen,

Antoinette spoorde mij op via de expo-site, waar ik mijn schilderijen tentoonstel. Toen zij vroeg om een foto van mijn man, Nimda Schelhaas, voor een stukje over de Schouwburgtijd, was ik weer helemaal terug. Direct mijn fotoboeken geraadpleegd. In die tijd hadden we nog geen digitale foto's uiteraard.

Wij hebben destijds heel fijne jaren beleefd met u als gemeente, de kerkenraad en ieder die zich inspande om de schouwburgdiensten mogelijk te maken. De naam van de toenmalige fantastische koster Poortman en van de schouwburgcommissie mogen genoemd. Er kon van alles. Maarten de Groot op zijn Hammondorgel maakte er een feestje van. In een kerk zou dat minder goed tot zijn recht zijn gekomen. Zangeressen, muziekbandjes, van alles kon.

Voor Nimda was het ook een geweldige periode. Natuurlijk legde het ook een verantwoordelijkheid op hem. Het moest ook maar iedere zondag een goede dienst worden. Zoveel mensen die van buiten Lochem hierop af kwamen! De brandweer was er niet blij mee. Maar met een babbel en een opening tussen wat stoelen hier en daar, gingen ze toch akkoord. Er is zelfs een plaat gemaakt: "Samen zingen met Maarten de Groot". Ik zie op de hoes de foto van de oude schouwburg met een hele rij mensen die naar binnen wilden. Andere tijden. Wij hebben er altijd met dankbaarheid en plezier op terug gekeken. "Een staaltje van een vrolijk christendom"!

Hartelijke groet voor u allen,
van

Joke Schelhaas-van Beveren

[Dit artikel is een vervolg op Samenspraak nr. 7, p. 27 Een persoonlijke herinnering]

Ds. N. Schelhaas was predikant in Lochem van 1967-1973. Hij is overleden op 11 april 2020.

Bijnaam van de schouwburg: Huize Adullam, genoemd naar de grot waar David zich verschool (Bijbelboek Samuel; vanwege de donkerheid, gebrekkig licht?).

Uit de kerkenraad

Op 11 september kwam de kerkenraad na twee maanden weer bijeen. We begonnen het nieuwe seizoen met een korte gebedsbijeenkomst, geleid door ds. Paul Wansink.

We hebben gesproken over een handleiding voor de ouderling van dienst, wat hoort bij diens taak en functie en waar let hij of zij op. Heel algemeen gezegd is een ouderling van dienst, namens de kerkenraad, verantwoordelijk voor een goede gang van zaken tijdens de kerkdienst, en die taak bestaat uit honderd-en-één kleine dingen.

Alle werkgroepen hebben hun werkplannen van het vorig seizoen geëvalueerd (zijn de doelen gehaald, wat zat tegen, wat kan beter) en hun werkplannen voor het komend seizoen ingediend, mét bijbehorende begroting. En deze zijn van elke werkgroep besproken. Alle werkgroepen (Pastoraat, Communicatie, Jeugd, Leren en Vieren) gaan energiek aan de slag voor onze gemeente.

De erediensten zijn geëvalueerd en komende bijzondere diensten voorbereid.

Zoals gewoonlijk eindigden we met het gezamenlijk bidden van het Onze Vader, Die ons, ook als kerkenraad, komend seizoen weer wil geven wat wij nodig hebben.

Met hartelijke groet,

Marian de Hoop, scriba 06-251 922 21 scriba@pglochem.nl

Diaconale collecteopbrengsten juni-augustus 2024:

02-6-2024	Passion Hummelo	€ 229,65
16-6-2024	Ixta Noa	€ 212,05
23-6-2024	Artsen zonder Grenzen	€ 321,35
30-6-2024	IKA	€ 212,60
07-7-2024	Hulpverlening Lochem Geloofsgemeenschappen	€ 277,15
21-7-2024	Stichting Exodus	€ 194,35
28-7-2024	Diaconie	€ 274,34
04-8-2024	Reubezorg	€ 152,08
18-8-2024	Artsen zonder Grenzen	€ 444,40
25-8-2024	Inlia	€ 342,40

Naast bovenstaande collecteopbrengsten ontvingen wij de volgende giften:

Diaconie: € 10,- 2 keer € 15,- € 25,- en € 100,-

Voedselbank: 2 keer € 5,- € 15,- € 20,- en € 25,-

Bedankt voor uw bijdragen, wij zullen zorgen dat deze juist besteed worden!

Mutaties

In verband met privacyregelgeving worden de adressen niet in Samenspraak vermeld.
Deze adressen zijn bij het Kerkelijk Bureau bekend en opvraagbaar.

Wij heten als nieuwingekomenen van harte welkom:

Mevr. M. Wullink vanuit Lochem

Dhr. N. van Belzen vanuit Amsterdam

Mevr. M.J. Rietman vanuit Amsterdam

Mevr. M.S.J. Nieland-Koeman vanuit Zaandam

Mevr. R. Bussink-Joerink

Dhr. T. Bussink

Dhr. M.C. Bussink

Mevr. R. Bussink

Mevr. V. Bussink

Dhr. G. Aantjes vanuit Biddinghuizen

Overleden

25-08-24 Mevr. I. Wiersma-Krottje (23-10-1938)

01-09-24 Mevr. L.I. Eshuis-Bänfer (17-12-1927)

Taizé-viering

Verheugd zijn wij dat de Taizé-vieringen weer van start gaan. De eerste is op zondagavond 13 oktober om 19.00 uur in de Witte Kerk in Lochem. Het thema is: 'Bidden begint met luisteren'.

We lezen: 1 Koningen 19, 11-14. Het is het verhaal van Elia die de Heer ontmoet op de berg Horeb.

Van de broeders van Taizé leren we: "Luisteren vormt de kern van elke vorm van dialoog.

Luisteren is een daad van liefde. Voor elke vertrouwensrelatie is luisteren van wezensbelang. Als we niet luisteren, kan er niets groeien of zich ontwikkelen. Zonder luisteren werken relaties niet. De kern van luisteren is stilte. De bijbel geeft hier veel voorbeelden van, zoals we kunnen lezen in 1 Koningen 19."

Voor mensen die minder bekend zijn met Taizé-vieringen:

Een meditatieve Taizé-viering is een korte viering van circa 30 minuten, met weinig gesproken woord, stiltes en veel zang. De essentie: rust en ruimte om bij jezelf te komen, bij jezelf naar binnen te kijken, te danken voor wat geschonken is, te bidden voor wat je wenst, je angsten van je af te laten glijden. Geen lange teksten, weinig gesproken woord, maar zingen, muziek, meditatie en korte gebeden. Taizé is ook de ontmoeting tussen generaties, culturen, gelovigen van verschillende richtingen en niet gelovigen. We hopen met de vieringen vooral ook jongeren aan te spreken. Een moment van rust en bezinning in deze prikkelbare wereld.

We worden weer begeleid door Ron Holtslag op piano en Antje Heezen op fluit.

Allen welkom!

Melita Lever

Zangavond met Andries Govaart

Op dinsdagavond 5 november a.s. zal er vanaf 19.30 uur in de kerk van Warnsveld een zangavond zijn met liederen van Andries Govaart. Hij zal zelf deze avond leiden, waarop we zingen uit zijn liedbundel *De weg die je goeddoet* uit 2022. Deze bevat zijn verzamelde liederen en is uitgegeven bij Skandalon. De bundel bevat zo'n 350 liederen voor de liturgie, oudere en nieuwe, oorspronkelijk werk en vertaald, geschreven in hedendaagse en bijbels-gekleurde taal.

Wij kennen Andries Govaart van enkele liederen in ons liedboek, maar nog veel meer staat er niet in! Hij vertaalde ook veel liederen, zoals voor de bundels *Hoop van alle volken* en de *Ionabundels*.

Andries Govaart, (1954, Breda) studeerde theologie en liturgie in Nijmegen. Hij was pastor in Arnhem-Zuid en werkte in het bisdom Utrecht en in het Dominicanenklooster Huissen voor liturgische toerusting, verdieping en meditatie. Hij was docent liturgie op Fontys Hogeschool Theologie Levensbeschouwing in Utrecht en is docent bij het Centrum voor Bibliodrama. "Mijn leven lang ben ik bezig met liturgie en ritueel, creatief en tegendraads," aldus Govaart.

De zangavond wordt georganiseerd door de Werkgemeenschap van predikanten voor de

Ring Lochem. Bij deze Ring horen Eefde/Gorssel, Zutphen, Warnsveld/Leesten, Laren, Harfsen, Almen, Barchem en Lochem. Iedereen is welkom.

Wil je meezingen in het gelegenheidskoor, speciaal geformeerd voor deze avond, dan is er op dinsdagavond 29 oktober om 20.00 uur een repetitie in de Gudulakerk. Dit koor staat onder leiding van Els Dijkerman, Wilmer de Jong uit Zutphen zal de zangavond begeleiden met piano en orgel. Voor opgeven of vragen: elsdijkerman@gmail.com

Bedankje

Op de startzondag mocht ik een prachtige bos bloemen ontvangen, daarvan genietend voel ik mij verbonden met u als gemeente.

Hartelijk dank daarvoor.
Groeten,
E. Zantinge-Pool

Hartelijk dank

Graag wil ik u allen bedanken voor het medeleven van voor en na mijn openhartoperatie. Dank voor de vele kaarten en persoonlijke berichten.

Sander van Voorst

Kerkgebouwen:
Witte Kerk, Graaf Ottoweg 2
Gudulakerk, Markt 4

Kerkelijk bureau:
Paul Krugerstraat 8, tel. 250102
kerkelijkbureau@pglochem.nl

Correspondentie:
scriba@pglochem.nl

Ledenadministratie:
Bericht van geboorte of
overlijden, aanmelding,
opzegging en adreswijziging
s.v.p. melden aan:
ledenadministratie@pglochem.nl

Coördinatie koster:
Jan en Els Breukelman, tel.
250102, koster@pglochem.nl

Predikant:
Ds. P.L. Wansink
pwansink@pglochem.nl
Tel. 06 520 522 43

Pastoraat PG Lochem:
pastoraat@pglochem.nl
coördinator bezoekwerk
Amanda Jansen
Tel. 0573 250 603 of
06 387 166 17

Vertrouwenpersoon:
Ria van Houwelingen:
m.van.houwelingen@kpnmail.nl
Vacature (in beraad)

Uitvaartdiensten:
E. te Loo, tel. 250312
of 06 518 967 97,
uitvaart@pglochem.nl

Cantor-organist:
Mw. E. Dijkerman,
tel. 06 391 477 82,
elsdijkerman@gmail.com

Autopool kerkdiensten
autopool@pglochem.nl
Tom Reitsma
tel. 06 435 194 58

Bankrekeningnummers:
Diakonie NL63RABO0373740018
t.n.v. TG Dienen PGL Lochem

Beheer NL29RABO0373711530
t.n.v. Protestantse Gemeente
Lochem

Webmaster PGlochem
e-mail: webmaster@pglochem.nl

Voor meer informatie van de Protestantse Gemeente Lochem:
www.kerklochem.nl/contact

Samenspraak nr 8 - 2024, 34e jaargang

Samenspraak is het contactorgaan van
de Protestantse Gemeente Lochem.

Redactie Samenspraak

Eindredacteur: Antoinette Oprel-van Riel
Redacteuren: Jan Breukelman, Jan Dinkelman,
Diny Nijkamp, Jan Nijland en Steven van Campen
Vormgeving: Sander van Voorst, Toos de Zeeuw

*De foto's in dit nummer zijn beschikbaar gesteld
door:* Dienke Geurtz - Diny Nijkamp - Jan
Breukelman - Jan Dinkelman - Maurits huis - VVV
Lochem en Pixabay.

Uitgever: De Zalige Zalm, Deventer

Wilt u reageren?

De redactie van *Samenspraak* ziet uw vragen,
opmerkingen en aanmerkingen
graag tegemoet:
samenspraak@pglochem.nl, of
Paul Krugerstraat 8, 7241 DW Lochem

*De redactie behoudt zich het recht voor om bijdragen
in te korten en/of te redigeren.*

Kopij voor het volgende nummer inleveren **vóór 12.00 uur**
op maandag 28 oktober 2024

Samenspraak nr. 9 verschijnt uiterlijk 16 november 2024

Inzending zondagsbrief uiterlijk **woensdagavond:** zondagsbrief@pglochem.nl

*Dit kerkblad wordt gedrukt op FSC gecertificeerd
papier. FSC staat voor: Forest Steward Council:
de Raad voor Goed Bosbeheer.*

Lees rooster

*Gedenk dan uw
Schepper in uw
jongelingsjaren,
voordat de kwade
dagen komen en de
jaren naderen...
Prediker 12:1*

oktober

zondag	13	Marcus 10:17-31
maandag	14	Psalm 119:121-128
dinsdag	15	Psalm 119:129-136
woensdag	16	Prediker 1:1-11
donderdag	17	Prediker 1:12-18
vrijdag	18	Prediker 2:1-11
zaterdag	19	Prediker 2:12-26
zondag	20	Marcus 10:32-45
maandag	21	Prediker 3:1-15
dinsdag	22	Prediker 3:16-22
woensdag	23	Prediker 4:1-12
donderdag	24	Prediker 4:13-5:6
vrijdag	25	Prediker 5:7-19
zaterdag	26	Prediker 6:1-12
zondag	27	Marcus 10:46-52
maandag	28	Marcus 11:12-19
dinsdag	29	Marcus 11:20-33
woensdag	30	Marcus 12:1-12
donderdag	31	Psalm 119:137-144

november

vrijdag	1	Psalm 138
zaterdag	2	Psalm 34
zondag	3	Marcus 12:13-27
maandag	4	Prediker 7:1-14
dinsdag	5	Prediker 7:15-29
woensdag	6	Prediker 8:1-17
donderdag	7	Prediker 9:1-12
vrijdag	8	Psalm 133
zaterdag	9	Leviticus 19:1-18
zondag	10	Marcus 12:28-37
maandag	11	Prediker 9:13-10:7
dinsdag	12	Prediker 10:8-20
woensdag	13	Prediker 11:1-10
donderdag	14	Prediker 12:1-14
vrijdag	15	Zacharia 9:1-8
zaterdag	16	Zacharia 9:9-17

Vluchteling?

Maar ik ben geen vluchteling
want ik ben niet gevlucht
ik ben weggewaaid
als een blad van een boom
er is in ons land
een verschrikkelijke wind opgestoken
een wind vol vuur en verkrachting
en op een dag
op een dag die ik me niet meer durf te herinneren
ben ik weggewaaid
wie zou er uit zichzelf vluchten
wie zou er uit zichzelf
z'n eigen huis
z'n eigen stad
z'n eigen land
z'n eigen familie in de steek laten
en dan ergens aankomen waar je niet welkom bent
vluchtelingen zijn nooit welkom
dat weet iedereen
dat heeft de geschiedenis zo vaak bewezen
waarom dan een langzame dood
in een vreemd land
als je op de drempel van je eigen huis
ook kunt sterven
vluchtelingen bestaan niet
er bestaan alleen weggewaaide mensen
mensen die door de wind over de wereld zijn
geblazen.

Uit: *Mirad, een jongen uit Bosnië*,
tekst Ad de Bont

